

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **žalobce: Bc. S. S.**, zastoupen JUDr. Jiřím Lopojdou, advokátem, se sídlem Brno, Solniční 11, proti **žalované: Policie ČR, Správa Jihomoravského kraje**, se sídlem Brno, Kounicova 24, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 31 Ca 60/2005 - 44 ze dne 17. 10. 2005,

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 31 Ca 60/2005 - 44 ze dne 17. 10. 2005 **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Rozhodnutím žalovaného ze dne 12. 5. 2005, č. j. SJMK - 500/2005, bylo s odkazem na § 133 odst. 3 zákona č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o služebním poměru“), zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Ředitele Policie ČR, Okresního ředitelství Uherské Hradiště, ze dne 14. 3. 2005, č. j. OŘUH - 44/2005. Toto rozhodnutí bylo vydáno na základě § 106 odst. 1 písm. d) zákona o služebním poměru a žalobce jím byl propuštěn ze služebního poměru příslušníka Policie ČR, a to pro porušení služební přísahy zvláště závažným způsobem.

Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Brně, neboť jej považuje za nezákonné. V první řadě namítal absenci zákonných věcných náležitostí rozhodnutí podle § 124 zákona o služebním poměru. Dále konstatuje, že ve správním řízení nebylo použito všech prostředků, jimiž lze zajistit a objasnit skutečný stav věci, a skutkový

stav tak nebyl zjištěn řádně a přesně. Žalobce rovněž zpochybňuje závěry žalovaného v souvislosti s posuzováním věrohodnosti výpovědí žalobcova otce. Závěrem namítá, že i kdyby se prokázalo, že se vytýkaného jednání dopustil, pak je užitá sankce nepřiměřeně tvrdá, přičemž mohl být použit jiný kázeňský trest.

Krajský soud rozsudkem blíže označeným v záhlaví obě správní rozhodnutí zrušil, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a současně mu uložil nahradit žalobci náklady řízení. V odůvodnění krajský soud uvedl, že pro posouzení zákonnosti napadeného správního rozhodnutí má v projednávané věci zásadní význam skutečnost, že žalovaný nedostál své povinnosti předložit soudu v jím stanovené lhůtě správní spis k věci se vztahující. Žalovaný byl soudem vyzván k předložení správního spisu ve lhůtě jednoho měsíce, přičemž ten této své povinnosti nedostál a správní spis předložil soudu opožděně. Senátu, který v této věci rozhodoval, nebylo umožněno se s obsahem správního spisu seznámit, neboť byl doručen soudu až poté, co bylo vydáno meritorní rozhodnutí. K obsahu správního spisu proto nemohlo být přihlédnuto ani v odůvodnění vydaného rozsudku, jelikož tento byl již soudem vyhlášen a je závazný. Podle § 124 zákona o služebním poměru musí být v rozhodnutí služebního funkcionáře uvedeno, které skutečnosti byly podkladem rozhodnutí, jakými úvahami byl veden při hodnocení důkazů a při použití právních předpisů, na jejichž základě rozhodoval. Obligatorní součástí takového rozhodnutí musí být odůvodnění, ze kterého musí být seznatelné, jaký skutkový stav vzal žalovaný za prokázaný a jak tento skutkový stav právně vyhodnotil. Rozhodnutí žalovaného těmito požadavkům nepochybně odpovídá, nelze je však považovat za přezkoumatelné, a to právě z důvodu absence spisového materiálu, v němž jsou obsaženy všechny podklady, z nichž oba správní orgány při svém rozhodování vycházely. Soud tedy neměl možnost konfrontovat skutková zjištění správních orgánů s podklady, z nichž byla tato zjištění dovozena, a proto je přezkoumání zákonnosti správního rozhodnutí fakticky vyloučeno. Z těchto důvodů krajský soud obě rozhodnutí jako nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) zrušil.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný kasační stížnost, v níž uvedl, že závěry krajského soudu považuje za zcela nesprávné a v zásadním rozporu s objektivní skutečností. Aby mohlo být správní rozhodnutí považováno za nepřezkoumatelné, muselo by se jednat o vady rozhodnutí samotného, nikoliv o nezaslání správního spisu. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů nemůže být způsobena tím, že žalovaným údajně nebyl včas předložen vyžádaný správní spis. K samotnému napadenému rozhodnutí sám krajský soud v odůvodnění svého rozsudku uvádí, že požadavkům zákona nepochybně odpovídá. K dosažení správního spisu může soud použít pořádkových opatření, nezasláním spisu však nemůže být odůvodněno rozhodnutí ve věci samé. Dále uvádí, že skutková zjištění krajského soudu byla evidentně mylná, jelikož lhůta stanovená žalovanému k zaslání vyjádření a správního spisu byla dvouměsíční, což vyplývá z listiny ze dne 8. 8. 2005, sp. zn. 31 Ca 60/2005, která byla žalovanému doručena dne 16. 8. 2005. Stanovená dvouměsíční lhůta pak byla žalovaným nesporně dodržena, neboť správní spis i vyjádření k žalobě bylo soudu doručeno dne 17. 10. 2005. V dalším žalovaný obsáhle odůvodňuje, proč by měl být kasační stížnosti přiznán odkladný účinek ve smyslu § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), a výslovně uplatňuje stížní body podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s.

Žalobce se písemně vyjádřil zejména k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, k samotné kasační stížnosti pak uvedl, že jeho služební poměr k Policii ČR

již skončil, a to dnem 4. 11. 2005, nikoli však na základě soudem zrušených rozhodnutí služebních funkcionářů. Kasační stížnost považuje za nedůvodnou, protože s ohledem na zásadu rychlosti soudního řízení je nezbytná náležitá součinnost účastníků řízení. V daném případě žalovaný nepředložil soudu k jeho výzvě požadovaný spisový materiál. Navrhuje tedy zamítnutí kasační stížnosti.

Kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného rozsudku (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), je podána osobou oprávněnou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadený rozsudek vzešlo (§ 102 s. ř. s.), stěžovatel je zastoupen zaměstnancem s vysokoškolským právnickým vzděláním (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a kasační stížnost je přípustná, neboť stěžovatel uplatňuje kasační důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud tedy přezkoumal napadený rozsudek v rozsahu důvodu uplatněného v kasační stížnosti a dospěl k závěru, že tato kasační stížnost je důvodná.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud především zjistil, že pokynem na č. 1. 29 bylo soudní kanceláři uloženo, aby žalovanému spolu s poučením zaslala kopii žaloby k vyjádření a výzvu k předložení správních spisů, a to ve lhůtě jednoho měsíce. V soudním spise však není tato písemnost založena v té podobě, v jaké byla odeslána účastníkům řízení. Výzva byla žalovanému podle připojené doručenky doručena dne 16. 8. 2005. Z podacího razítka na č. 1. 31 je pak zřejmé, že žalovaný soudu své vyjádření spolu s přílohami doručil dne 17. 10. 2005. Žalovaný ke kasační stížnosti doložil kopii výše uvedené písemnosti, v níž je ale k vyjádření a zaslání správních spisů uložena lhůta dvou měsíců. Ani ve vyjádření předsedkyně senátu krajského soudu na č. 1. 75 není odlišný obsah připsu krajského soudu – pokud jde o stanovenou lhůtu – nijak zpochybněn.

Z výše uvedeného je tedy zcela zřejmé, že žalovaný doručil své vyjádření k žalobě a správní spisy krajskému soudu v poslední den stanovené lhůty (16. 10. 2005 byla neděle, proto byla lhůta v souladu s § 40 odst. 3 s. ř. s. zachována). Pokud tedy soud s poukazem na jejich nedodání, event. opožděné dodání, napadená správní rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost, došlo v řízení před krajským soudem k vadě, které měla za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé, a proto byl naplněn kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

Nad rámec výše uvedeného Nejvyšší správní soud konstatuje, že postup krajského soudu by bylo možno označit za nezákonný i za předpokladu, že by žalovaný skutečně nedodal správní spisy ve stanovené lhůtě. Starší judikatura Vrchního soudu v Praze v obdobných případech sice skutečně připouštěla možnost zrušení napadeného správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí, ovšem pouze v případech, kdy se soud marně a opakovaně předložení spisů dožadoval (k tomu srov. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 30. 7. 1996, č. j. 6 A 883/95 - 20). V jiném případě pak Vrchní soud došel k obdobnému závěru poté, co byl správní orgán k předložení spisů vyzván, tato výzva byla urgována, správnímu orgánu byla z tohoto důvodu dvakrát uložena pořádková pokuta, i přes to ale výzva soudu k předložení úplného správního spisu zůstala nevyslyšena (rozsudek Vrchního soudu v Praze č. j. 6 A 77/96 - 29 ze dne 27. 2. 1998). Postup použitý krajským soudem v nyní posuzovaném případě by byl i za předpokladu nedodržení stanovené lhůty žalovaným zjevně nepřiměřený situaci, neboť rozhoduje v neprospěch žalovaného, aniž by se pokusil jej přiměřenými prostředky přimět ke splnění uložené povinnosti. Uvedený postup se rovněž neslučuje s principem

rovného postavení účastníků, neboť soud neposkytl žalovanému poučení o procesní povinnosti v takovém rozsahu, aby v řízení neutrpěl újmu (§ 36 odst. 1 s. ř. s.).

Lze tedy shrnout, že pokud správní orgán nepředloží soudu správní spisy v souladu s výzvou podle § 74 odst. 1 s. ř. s., nelze bez dalšího rozhodnutí správního orgánu zrušit pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí, ale je nezbytné správní orgán k jejich předložení opětovně vyzvat, poučit jej o následcích, které by nepředložení spisu mohlo způsobit (§ 36 odst. 1 s. ř. s.), případně uložit sankci za neuposlechnutí výzvy soudu podle § 44 s. ř. s.

V dalším řízení je třeba, aby krajský soud řádně projednal předmětnou žalobu a na základě v ní uplatněných žalobních bodů posoudil zákonnost napadených správních rozhodnutí.

Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bude rozhodnuto v souladu s § 110 odst. 2 s. ř. s., podle kterého zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, rozhodne krajský soud v novém řízení i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. září 2006

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu